

נימוקים לפרס ע"ש חיים גורי לשנת תשפ"ב (2021)

המשורר נתן וסרמן הוא הזוכה בפרס מקום לשירה ע"ש חיים גורי לשירה עברית לשנת תשפ"ב.

נתן וסרמן פרסם עד כה שישה ספרי שירה, האחרון שבהם "מנלאוס" (כרמל, 2018); הוא עורך כתב העת "כרמל", ופרופסור לאשורולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים.

הפואטיקה של וסרמן היא בעלת נוסח ייחודי. שירתו היא התכה בין מיתולוגיות עתיקות והיסטוריה, אשר יוצרת מיתולוגיה חדשה, אורבנית, טבעית וירושלמית. זו שירה מקורית, אקספרימנטלית, נועזת ונדירה באיכותה; שירה שיחתית ולא פעם הומוריסטית, הפתוחה לקריאות מגוונות; שירה החפה ממלאכותיות, אשר נעה בוירטואוזיות בין זמנים, מקומות ומשלבי לשון; שירה שאינה מחויבת לסדר יום אופנתי, ואינה מחניפה לקורא: היא מובילה אותו במבוכים שבהם המשורר הוא בן בית, וסומכת על הקוראים והקוראות שיגיעו ליעדם.

בניגוד לנורמה רווחת בשירה העכשווית, וסרמן אינו משתמש במיתולוגיות כתבנית ריקה, למשל כאמצעי של רהב, אלא הוא מחייה את המיתי והופך את הדיאלוג המיתי לדו-סיטרי: המיתוס העתיק קיים בהווה וההווה קיים בעבר. שירתו היא שירה זוכרת, במובן זה שהיא עוסקת בחשיבותה של ההיסטוריה ליחיד ולקולקטיב. בשיריו הבנים פונים אל אבותיהם בשאיפה להעביר את דבריהם, להיזכר ברוחב היריעה, במשמעות המלאה, המקורית, של מה שנעלם או הושטח על ידי הזמן. כלומר, היא אינה שירה לקחנית, המרוששת את השפה מתוכן, או מתקשטת במיתולוגי, בהיסטורי, או בלשוני על מנת להתנאות, נהפוך הוא: היא מקפידה להביא עמה מנחות לאומנות השירה עצמה, כעולת רגל.

הפואטיקה של וסרמן משוכללת, אינטנסיבית, רוחנית ומוזיקלית, ולכן השיר לעולם אינו מצטמצם או מצמצם לכדי תובנה, חוויה או רגע בודדים, אלא הוא מתפקד כמפה מרובדת הקוראת להתעצמות הדובר, כמו גם הקורא – ברוחו, תודעתו וידיעתו.

על כל אלו אנו מתכבדים להעניק לנתן וסרמן את פרס חיים גורי לשנת תשפ"ב.

ועדת הפרס: ד"ר גלעד מאירי (יו"ר), יעל גורי, עטרה בן חנן, עמיחי חסון, רותם עטר, נועה שקרג'י